

Benedekffy Katalin könyvbemutató

Színes Erdély csodás hanggal fűszerezve

Arad – Nem csak szépen kivitelezett, de hasznos, egyedi, hiánypótló és friss, nyomdaillatú kiadványhoz juthattak hozzá mindazok, akik november 16-án a Jelen Házban részt vettek Benedekffy Katalin rendhagyó könyvbemutatóján. Rendhagyó volt, hiszen a szerző életműve sokoldalú, szerteágazó, és még mielőtt a könyvre irányult volna a szó, Benedekffy Katalin csodálatos hangjából is kaptak ízelítőt a jelenlévők.

Énekművész, szoprán operaténés, színész, Magyar Arany Érdemkeresztel kitüntetett, Prima díjas, a Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíjas művésze egy erdélyi turné – Nagyfalva, Vizakna, Nagyszében, Gyulafehérvár, Déva, Vajdahunyad, Arad – utolsó állomásaként Aradon mutatotta be az *Egy csipetnyi Erdély* című képes albumot – ahogyan ő nevezi a könyvet.

Benedekffy Katalin a régi székely himnusz éneklésével azonnal feloldotta a hangulatot, és közvetlen, kedves magaviseletével készségesen, lelkesen válaszolt Pálfi Kinga riportér kérdéseire.

Nagygalambfalváról, a művészről szülőfalujából indult a beszélgetés, és Marosvásárhely, Kolozsvárt érintve, átlépte a határokat az Egyesült Államokon keresztül Ausztráliáig vitt magával az életútja ügy, hogy közben szorosan érezhető volt a származás, az erdélyiség, Székelyföld, a gyökerek.

A világrajvány előtt utaztam szerte a nagyvilágban, mindenfelé énekeltem. Épp Erdélybe készültem egy koncertsorozattal, majd Ausztráliába, de jött a világrajvány, és

mindent töröltek. Akkor azt gondoltam, hogy rendben van ez így, legalább lesz minden időm, amire addig nem volt. Aztán egyszer csak rájöttem, hogy borzasztó a bezártság, eluralkodott rajtam a félelem, közben ismerősök haltak meg, ott voltam egy nagyvárosban, és azt sem tudtam, hogy egyáltalán lesz-e holnap. Ijesztő volt, hogy nem tudtam, hogy a születéssel valaha találkozik-e még, megölhetem-e őket. Zuhantam lefele, és aztán elértem azt a pontot, hogy tudtam, hogy ez nem lesz jó, itt meg kell állni. Azt éreztem, hogy valami kreatív dolgot kell csinálni, alkotni kell. Számomra az volt a kapaszkodó, hogy visszanyúltam a gyökerekhez, a tiszta forrásokhoz. De még mielőtt megszületett volna a könyv, volt ennek egy előzménye, a *Huncutazás* című dokumentumfilm. Színészként és végzős főiskolai hallgatóként, diplomamunkám megírásához egy olyan témát választottam, amely kötődik szülőföldemhez és az anyaországhoz is. A tíz napig tartó „huncutazás” célja az volt, hogy újratárazzuk Erdélyt: az elfeledett vagy elfeledetnek hitt legendákat, meséket, népdalokat, balladákat, amelyeket el is játszottunk, hogy örökre megmaradjanak bennünk. Azt akartam, hogy útítársaim azt a Székelyföldet éljék meg, ahol én felneveltem. 2004 nyarán 14 olyan magyarországi egyetemistát vittem haza Székelyföldre, akik már csak a nagyszülők meséiből hallhattak erről a mesés vidékről. Együtt szótunk, fontunk, korongoztunk, tehenet fejtünk – így készült el a film. Ehhez rengeteg gyűjtés

kellett, tehát nekem hatalmas anyagom volt, szerencsére volt mihez nyúljuk, amikor megszületett a könyv ötlete. Nagyon feltöltött, hogy olyan anyagokat kellett összerakjak, amelyek nekem fontosak: az otthonom, a családom, a hovatartozásom. Azt mondtam, hogy ha, ne adj Isten, meghalok a vírus miatt, de előtte összerakok egy ilyen könyvet, akkor már megérte, hogy éljek” – mesélte a könyv születésének történetét Katalin.

A 216 oldalas kiadvány szemét is gyönyörködtető, erdélyi fotósok képeivel kiegészülve hasznos olvasmány lehet az egész családnak. Benedekffy Katalin tájegységekre bontva mutatja be Erdélyt, a székely népet a jellegzetes balladák, mondókák, legendák, va-

laminat a hagyományokon és a tájegységekre jellemző finom ételeken keresztül. A könyv értékét növeli a sok szép vers, a sok lenyűgöző fénykép, melyek látványban is közel hozzák Erdélyt az olvasóhoz.

A kiadványhoz tartozik egy CD, amin egy 70 perces

hanganyagban hallhatók mesék, dalok, versek, erdélyi népi játékok stb.

Ajánlom ezt a könyvet mindenkinek, aki járt már Erdélyben, de azoknak is, akik még nem jártak. Az egész családnak ajánlom, azért szerettem volna, hogy tele legyen képekkel, hogy a kis gyerekek is szívesen forgassák. Amikor elkezdtem összerakni, nekem visszahozta a gyerekkoromat, a családomat. Azt szeretném, hogy ha ezt a könyvet valaki a kezébe veszi, akkor hasonlóképp érezzen: hozza vissza neki azt a világot, amikor a nagymama főz, a gyermek játszik, közben az anyuka verset vagy mesét olvas a családnak” – mondta Benedekffy Katalin, és azt is elárulta, hogy kedvence ételeinek – töltött bárányborda és ordás palacsinta – receptje is megtalálható a kiadványban.

Miután a közönség belezúgott a *Báthory Erzsébet* operaműsorba, melynek címszerepét Katalinra írták át, stílszerűen, népdallal zárta a könyvbemutatót, majd a művészről személyesen dedikálta könyvét mindenkinek, aki szeretett volna hazavinni egy csipetnyi Erdélyt otthonába.

Benedekffy Katalinnal a könyvbemutató előtt készített interjúkat – melyben részletesen érintjük az életútját – egy következő lapszámunkban közöljük.

TAKÁTS ÁGNES